

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Jabłoński

Protokolant: Agata Zielińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 lutego 2017 roku sprawy

A. S., syna P. i K. z domu W.,

urodzonego dnia (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 31 lipca 2016 r. w G. prowadził w ruchu lądowym na drodze publicznej pojazd mechaniczny marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości stwierdzonym przy użyciu urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu typu Alkometr A 2.0 I badanie 1,04 mg/l, II badanie 1,04 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu powyższego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy IV Wydział Karny w sprawie IV K 441/14 z dnia 11.08.2014 r. oraz dopuścił się zarzucanego mu czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych za okres 2 lat, to jest do 27.04.2017 r. orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 178a §1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy IV Wydział Karny w sprawie IV K 441/14 z dnia 11.08.2014 r.

tj. o przestępstwo z art. 178a §1 i 4 k.k.,

I. oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 178a §4 k.k. skazuje oskarżonego na karę roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 §2 k.k., art. 43 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) lat;

III. na podstawie art. 43a §2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych);

IV. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej oskarżonemu w punkcie I. wyroku kary pozbawienia wolności zalicza rzeczywiste pozbawienie wolności w dniu 1 sierpnia 2016 roku (1 dzień);

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów sądowych, w tym opłata w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych).

Sygn. akt: II K 1128/16

UZASADNIENIE

wobec złożenia przez prokuratora wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu, zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k., Sąd ograniczył uzasadnienie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć

Sąd zważył, co następuje:

Ustalony stan faktyczny stanowił podstawę do przypisania A. S. czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k., zarzucanego mu w akcie oskarżenia. Postępowanie dowodowe wykazało, że oskarżony kierował samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, tj. na ul. (...) w G. (droga publiczna), znajdując się w stanie nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 § 16 k.k. Stan ten zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Tymczasem, badania wykonane u oskarżonego bezpośrednio po zdarzeniu, wykazały dwukrotnie stężenia wynoszące 1,04 mg/l. Nie ulega również wątpliwości, że A. S. dopuścił się omawianego czynu, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 11 sierpnia 2014 roku (...) za czyn z art. 178a § 1 k.k., w którym to wyroku nałożono na niego zakaz prowadzenia pojazdów na okres 3 lat, tj. do dnia 27 kwietnia 2017 roku.

W czasie popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu, zachodziła jakakolwiek okoliczność wyłączająca jego kryminalną bezprawność. Nie zachodziły również żadne okoliczności wyłączające winę oskarżonego. Nie był on w szczególności ograniczony w możliwości rozpoznania znaczenia i konsekwencji swoich czynów przez chorobę psychiczną, niedorozwój umysłowy lub czasowe zaburzenie czynności psychicznych. A. S. jest i w trakcie popełnienia czynu był osobą dorosłą. W inkryminowanym czasie nie zaszła także czasowa niepoczytalność oskarżonego.

Stopień szkodliwości społecznej czynu A. S. należy określić, jako wysoki. Stężenie alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znacznie przekroczyło ustawowy próg decydujący o zakwalifikowaniu jego zachowania jako przestępstwo, co świadczy o tym, że był on istotnie odurzony. Stan w jakim się znajdował w znacznym stopniu upośledził jego zdolności psychomotoryczne i zdolność postrzegania, co z pewnością uniemożliwiłoby mu skuteczną reakcję w przypadku zaistnienia niebezpiecznej sytuacji na drodze. Nadto, należy podkreślić, że prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości, oskarżony nie zatrzymał się, pomimo wezwania, do kontroli drogowej i podjął ucieczkę przed radiowozem policyjnym. Uciekając, gwałtownie zwalniał i przyspieszał, powodując zagrożenie na drodze.

W punkcie I. sentencji wyroku, za czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k., Sąd wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności.

Na niekorzyść A. S. przemawiają okoliczności wpływające na ocenę szkodliwości społecznej jego czynu, a zwłaszcza wysokie stężenie alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu oraz sposób zachowania po wezwaniu do zatrzymania się do kontroli drogowej. Za okoliczność obciążającą należy uznać również sposób zachowania oskarżonego po popełnieniu przestępstwa – oskarżony stawiał opór w trakcie zatrzymania oraz uszkodził prywatny telefon komórkowy funkcjonariusza Policji.

Na korzyść A. S. przemawia fakt, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyczerpujące wyjaśnienia.

Sąd uznał za zasadne wymierzenie A. S. bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Oskarżony dopuścił się czynu o wysokim stopniu szkodliwości społecznej, decydując się na prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, mimo uprzedniego skazania za czyn z art. 178a § 1 k.k. i obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. A. S. nie zatrzymał się przy tym do kontroli drogowej, lecz zdecydował się na brawurową ucieczkę przed radiowozem policyjnym. Nadto, tuż po zatrzymaniu okazał lekceważenie wobec wykonujących swe obowiązki funkcjonariuszy Policji. Jego czyn miał zatem charakter zuchwały. Mając na uwadze ciężar gatunkowy badanego czynu oraz sposób zachowania A. S. można żywić przekonanie, że zastosowanie w badanym przypadku innej kary niż kara bezwzględnego pozbawienia wolności nie spełniłoby celów kary i najpewniej doprowadziłoby do rozzuchwalenia A. S. oraz wzbudziło w nim poczucie bezkarności.

W punkcie II. sentencji wyroku Sąd nałożył na A. S. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat. Wprawdzie w przypadku skazania za czyn z art. 178 § 1 i 4 k.k., zasadą jest orzeczenie dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (art. 42 § 3 k.k.). Tym niemniej, Sąd uznał, że w badanym przypadku zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami, który przemawia za zaniechaniem stosowania tak dotkliwego środka wobec A. S.. Należy zauważyć, że oskarżony jest osobą młodą, wychowującą trzyletnie dziecko. Źródłem jego utrzymania było w przeszłości świadczenie pracy zarobkowej na stanowisku kierowcy. W ocenie Sądu, nie jest zasadne pozbawianie oskarżonego w tak młodym wieku prawnej możliwości korzystania z narzędzia, jakim jest samochód. Można uznać, że dla spełnienia wobec niego celów wystarczające będzie zarówno zastosowanie bezwzględnej kary pozbawienia wolności i świadczenia pieniężnego, jak i ograniczonego w czasie (a przy tym stosunkowo długotrwałego) zakazu prowadzenia pojazdów. A. S. nie był jak dotąd karany za inne czyny, niż prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości. Brak jest przy tym podstaw do uznania go za osobę zdemoralizowaną. W ocenie Sądu zasadne jest danie oskarżonemu swoistej szansy poprzez pozostawienie mu w przyszłości możliwości powrotu do zawodu kierowcy, a przez to, realizację celów życiowych (w tym celów związanych z wychowaniem dziecka i założenia rodziny) – zwłaszcza że dochód osiągany obecnie przez oskarżonego jest bardzo niski (ok. 1.700 zł miesięcznie).

W punkcie III. sentencji wyroku, Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W ocenie Sądu, rozstrzygnięcie to powinno wzmocnić wychowawcze oddziaływanie orzeczonej kary i wyeksponować w świadomości oskarżonego naganny charakter popełnionego czynu, a nadto przyczynić się do zadośćuczynienia społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

W punkcie IV. sentencji wyroku, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania A. S. w przedmiotowej sprawie. Orzeczenie to miało charakter obligatoryjny

W punkcie V. sentencji wyroku, Sąd obciążył oskarżonego A. S. kosztami postępowania, nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od obowiązku ich poniesienia.